

Sy-li spěwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njeđzelske łopjeno

W Budyschinje

9. februara 1930

Bauzen

Samotny redaktor farar Wjergacz w Roskaczach. — Čištoč a nallad Čsmolerjěz lnihičičiččětnje a knihačnje, sap. dr. f wobm. ruł. w Budyschinje
Wulhadža kóždu šobotu a płaczi šchwórczłětnje 108 šlotnych pienježtow

5. njeđzela po tšjoch kralach.

2. Pětra 1, 16—18: Pšchetož my njejkmy ja ležnyimi bašnicžkami šchli, jako my wam wupowědzili žmy tu móž a pšchichod našeho Knjesa Jesom Khrysta, ale my žmy i našchimaj woczomaj jeho kražnosć widželi. Pšchetož wón je wot Boha Wótza čžesć a křwalbu dostat pšches hłóž, kotryž žo k njemu šta wot wulkeje kražnosće i tajkim wachnjom: To je mój luby Esyn, na kotrymž ja dobre špodobanje mam. A tón hłóž žmy my žłjsheli, šo žo i njebiež šta, jako my i nim běchmy na tej kwjatej horje.

Jeho kražnosć.

„My žmy i našchimaj woczomaj jeho kražnosć widželi“, tak Knjesowu japoschtol Pětr šdobom w mjenje žwojich šobuwuczobnikow rjeknje a do žněho šwěta piša. Šižo tšjo mudri i ranžeho kraja šrošumjachu, šchto džěczatko w žłobje we Bethlehemje je a žo k njemu špomodlihu. Šnamjenja w žiwjenju ludow a tež šnamjenja na njeju běhu jim pošali, šchto je Bóh čžłowjekam w Jesužu wobradžil. Tež štary Šimeon špošna hižo dopředla kražnosć džěczatka Jesuža, a wjawšchi jo na žwojej ružy Boha křwalešche a mjenowašche džěczatko „šwětko k roškwětlenju pošanow a k křwalbje išraelšeho luda“. A pošdžišcho žněly wěražnych, kiž ša nim křodžachu, „šłowa žiwjenja i jeho erta žłjshachu a jeho pomoz a žmilnosć doštachu, šhonichu a křwalachu jeho kražnosć.“

Najwažnišche šwědčjenje wo nim paš je nam tola pšchěšwědčjenje a wuprajenje tnych, kotšiz běhu džěń wote dnja i Jesužom hromadže a jeho wo dnjo a w nožy wobšedžbowachu a čžišće i bliška a wošebje je wšchědneho žiwjenja a ša-

džerženja šnajachu jeho wuczobnikow. Šchto woni praja? „My žmy i našchimaj woczomaj jeho kražnosć widželi.“ Křižu wožnosć maja tele šłowa Pětrowe na šebi! My šo tohodla prašchamy:

Křiža je jeho kražnosć?

Niz wšchitžy čžłowjekajo, kotšiz Jesuža widžachu, šu jeho kražnosć špošnali. Šarišejžy a pišmawučeni we šwojej šašakłosći a duchownej lěnjosći ju njewidžachu a šo i tym wopokajachu jako šlepi wodžerjo luda. Šaj židowski lud, nješpošnajo Jesužowe bójstwo a jeho njebiešku kražnosć, je jeho křižował. Ale jeho wěražy, křchěščizijeny, kotšiz šo po nim pomjenowachu, šu jeho kražnosć špošnali; jeho kražnosć škřadžesche bórny nad žněm křchěščizianštwom a ščžesche křžhnadne šłónžo wožiwjaze pruhi do wutrobow wěražnych. Njeby-li wón woprawdže tak kražny był, šebi tež njeby tak wutrobny čžłowjekow dobnł, njebychu tež přěni křchěščizijenjo martrarištu žmjerč tak šwólniwo ša njeho pšchěčžerpili. Jeho kražnosć Šchčžepana pšchemó, šo wón pošny nadžije, šo šmėje pšches Khrystuža dalšche žiwjenje, žwoju dušhu wudnyha pod šamjenjemi, kotrež židža do njeho mjetachu. Khrystužowa kražnosć je tež w šwětnych šłudach a žadosćach šabludženeho, wot šwěta dla žwojeje wučženosće a šřěczniwošće wnyžoło šławjeneho Augustina dobnł, roškwěczila, wuškwjećila a w prawej wěře hacž do šłónža šdžeržala. Khrystužowa kražnosć tež Lutherowu wo žwoju šbožnosć šo bēdžazu dušhu šmērowa a jeho pošnu, žně žwoje žiwjenje jenicžy na Khrystuža štaticž a žwoju žyřkej na jeho šłowo twaricž. We wšchittlich tajlich wěražnych bēšche Jesuž žiwy a woni špošnachu jeho kražnosć. Dženža wšchaf tež wšchelazy křchěščizijenjo

ju wjazn njewidža, woni ju pšchewidža. Pať šu šo tať na nju šwucžili, šo ju wjazn njewobšedžbuj, kaž šhubjenn šyn w pšchirunanju žyłu rjanošć nanoweho doma wjazn njewidžesche, přjedn hač do žyšbn wucžahnn; pať nowocžagne šajimn abo šwětne wabjenja jich wot najwjetšesche krašnosće wotwlaču. Našchi wótzojo pať šu hišće žiwe šrošumjenje měli ša Ješušowu krašnosć a šu w tym šo tež šbožowni čžuli.

W čžim wobšteji Ješušowa krašnosć? Wona njeje šwončowna pŕcha abo krašnosć abo bohatštw. „Wón je pšches Boha Wótza čžesć a šhwalbu doštať, pšches hłóš, kotrnž šo š njemu šta wot wulkeje krašnosće š tajkim wašdnjom: To je mój lubn šyn, na kotrnž ja dobre špodobanje mam.“ Tať Pěťr pišche. Ješuš je Božji lubn šyn, a Bože špodobanje na nim wotpocžuje. Wótz šam jecho čžesć a šhwal: kaž to pšhipošnacže a kažta krašnosć. A pšhicžina tuteje čžesće je Ješušowa poškušnosć, jecho nimo měrn krašna poškušnosć wot šapocžatka šwojeho žiwjenja hač do ščónčjenja šwojeho žiwjenja w šrwawnej a hórkej nješawinowanej šmjercži na ššhižu. W njebieškim, nješebicžiwym šmŕhlenju njeměšesche wón to ša něšcto, šštož by na ščždn pad dŕbjať šebi šdžeržecž, Bohu runn a w njebieškim bohatštwje žiwnn byčž, ale wšlecže šo šwoju njebiešku krašnosć, šo by po Božej hnadnej woli jaťo šhude džecž na šwět pšhišhoť a čžlowjekam šlužić a jich ščžiniť džecž a herbaw Božich. Tale poškušnosć pšhecžiwu Božej woli šo čžehnje pšches žyťe jecho žiwjenje. Šdnž bēšhtaj jecho štaršhej jaťo 12lētneho po jutrownym šwje- dženju w Jerušalemje po šš dn dn doškim pŕtanju w templu mjes wucžerjem, šo šo wón jich poškušasche a jich woprašchowasche, namaťali, wón jimať na jeju poroki wotmoťwi: „Njewēštaj wój, šo ja byčž mam w tym, šštož mojeho njebieškeho Wótza je.“ Tež jecho šadžerženje pšhecžiwu šemššimaj štaršchimaj bēšche poškušnosć. „Wón džēsche š nimaj dale a pšhišdnže do Nazareth a bēšche jimať poddanny.“ Tale poškušnosć pšhecžiwu štaršchimaj žyťn čžag jecho młodošće wupjelni; pšchetož tež to wón Boha dla čžinješche. Šdže šu dženk a džecž, kiž tať Boha poškušaja a štaršchimaj po Božej woli šlužja? Wone njekhodža š tajkim žadanjom še mšchi, ani do Božich šlužbow ša džecž; wone tež njepoškušaju šwojimaj štaršchimaj tať, kaž Ješuš, husto šžyła niž, ale šwoju šamžnu wolu pšhetłóčžuja pšhecžiwu woli štaršheju, tať šo je džecž wola potom husto štaršheju wola, šo by jeno mēr knježić. Na Ješušu wobdžiwamnn, šo je wón čžilčže pšches jene š Bohom, šwojim njebieškim Wótžom, woprawdže jecho šyn. Wón bēšche žiwnn w štajnym duščinym šwjašku a wobšhadže š Bohom, wošebje w modlitwje wón š nim rēcžesche. Šdže šu dženk a ludž, kiž šu tať še šwojim Bohom šwjašani? Šterje je tón abo tamnn čžlowjek w štajnym šwjašku še ššm duchom, še ššm pšhecželemi, š čžertom žiwnn.

Tale bjes runjecža šnutštowna pšchesjenošć š Bohom a tale poškušnosć š Bohu bēšche žórko jecho možn. Wón šam praji: „Ja a tón Wótz šmój jenaj.“ Tohodla šo tež Bóh š njemu pošna na horje pšchekrašnjenja še šłowami: „To je mój lubn šyn, na kotrnž ja dobre špodobanje mam.“ Jenož š Bohom móžemnn wulke wēžn čžinić. Ješušowe ššutki a džiwnn wulšhadžachu wšhitke š jecho pšchesjednosće š Bohom. Boža mój bēšche w nim žiwa. Jecho njepšhecželjo a wulki džel luda to wšhať nješrošumjachu, woni nješnajachu žórko, š kotrehož wón čžerpašche. Róždn frócž, hdnž bēšche wón džiw došonjať, wo nich čžitamnn: Woni buchu šahorjeni, abo woni šo džiwachu a šo prašchachu: Ššto dŕbi š toho nastacž? — Tež hewať šo hodži prajicž: Šdžež je žadnn čžlowjek na šwēcže něšcto woprawdže hódne a wulke došonjať, je mój š tomu

š Bohu čžerpať. Luther měšesche w Bošn ššlnn hród, na šonž móžesche šo špušćecž a w kotrnž měšesche šwoju pomoz a šwój šškit. Šserbski duchowny Jan Kilian, kiž bēšche š žyťej čžrjodu wērijaznn Šserbow do Ameriki wucžahnn a tam šerbšku wošadu Šserbiju šaťožić, štašesche žyťe šwoje dowējenje pšchi tutym pšchepšhlenju na Bohu a pŕtašche jemu poddanny byčž. Tež dženk šu šwēnni ššchecžijenjo na šwēcže, šotšž njewšhēdne, haj džiwne ššutki došonjeja a wot kotrnž duchowna mój wulšhadža. Šich mój je Bóh. Došelž šu woni we wščem njepoškušnym a njewērijaznn šwēcže Bohu poškušni, šo wón tež š nim wušnawa. Bóh je ša naš žórko možn a pšchichoda, tež ša naš žyťn wbohi lud.

Došelž bēšche Bóh žórko Šhrištušowesche možn, šo tež jecho krašnosć w žyťym jecho žiwjenju pošasowasche: Šaj jecho dušhina krašnosć bēšche njewuprajna. Šacžrunje je hewať wšcho na šwēcže do hrēcha šaplecžene, wón wošta bjes hrēcha a winn. Šswj. japošhtoť Pawoť praji, šo wón žaneho hrēcha čžiniť njeje a tež žane jebanje w jecho ercže njebu namaťane. Ššamo jecho njepšhecželjo njemóžachu jemu žadnn hrēch dopoťšacž. A njepšhecželškej wocži štej wótrej š pošnacžu brachow bližšheho. Šdnž Ješuš wošŕjedž wulkeje šhromadžšnn šwo- jich njepšhecželow, kiž bēchu došhi čžag na njeho šaťali, šo prašchesche: „Ššto mój š hrēch dopoťšacž?“ dŕbjaču wšhitžn wotmjelšnn. Jecho woprawdžitošć a čžištošć bu pšchego bóle ššawna. Wón je woprawdže wšhitku prawdošć dopjelniť. Wón je našha prawdošć. Tohodla mējachu tež jecho njepšhecželjo, runjež wón žaneje šwončownesche možn njeměšesche, bojošć pšhed nim. Kaťku mój ma tola prawnn! — Šemu mój šo tež ščždn čžlowjek dowēricž. Wšchetož wón bēšche šprawnn a wēnn. Ša wēnnosć je wón šamo do šmjercže šhoť. Komu dženk a šwēt š wulkeho džela wēri? Tomu, kiž ma najwjetšchu hubu abo najwjazn lubi a tola potom njemóže ničžo dacž a ša šwoju wēž njesteji. Njekhaš radšcho šwojemu Šbožniškej wēricž, kiž niťoho ššebať njeje.

Naškrašnišcho pať šo Ješušowa krašnosć jemi w jecho lubošći. Wón šam praji: „Čžlowški šyn njeje pšhišhoť, šo by šebi šlužić dať, ale šo by wón šlužić a šwoje žiwjenje še wumoženju dať ša jich wjele.“ Še želniwošćžu wón hladašche na wbohich čžlowjekow, kiž bēchu wot čželšnnh lóšhtow čžerjen- ni, we šwētnnnh błudnošćach šo kašnnu a we wšchelatšch štar- ošćach, šhorošćach a w šemššich tyšhnošćach šo bēdžachu. Woni šo jemu šdachu kaž woznn bjes pašŕja. Tohodla wón jich trošhtowasche, napominašche, wucžesche, hojesche a šbudžowasche, a še ššlami woni ša nim čžahachu. Njebieška pomoz a wumoženje wot njeho wulšhadžesche. Ša wšchēh mēšesche wón šhwile a pomoz, tež ša šwojich njepšhecželow. Šaj šo by jich došnyť a wumohť wot wšhitšch hrēchow, wot šmjercže a wot čžertowšesche možn, šo ša nich woprowasche a na ššhižu ša nich wulšwawi.

Eso, lubošć bójška, modlu š tebi,
Kiž w Ššnnu šš šo ššewiľa,
Ty wutroba mi čžehnješch š šebi,
Ššn lubowasča čžerwiľa.
Ja nočžu mŕšlicž wjaz' na ššebje,
Eso nuricž radšcho čžžu do ššebje.

Kaťku krašnosć došpē jecho lubošć, šo w tym wopoťšuje, šo wšhitka ššosć šwēta jecho njenawabi š šaplacženju še ššosćžu, ale šo wón šo na ššhižu ša šwojich čžwilowarjow a njepšhecželow modlesche. Š nej je wón šwēt a wšchōn hrēch šwēta pšchewinn. Tale lubošć dŕbi wšhať tež naššuwow- šchu ššosć ššemicž. Tať je wón tež šwojim njepšhecželam we šwojej šrwi wumoženje pšhišhotowať. To je jecho krašnosć!

Wjetřcha wřhať hacž wřhitka krařnosć žwěta a wřhitke řkutki, kotrež je wědomosć a wuřtořnosć čřlowjekow na řwěće dokonjaka.

Eswět drje by dženřa najradřcho tajku krařnosć Jeřuřowu přel, dofelž ju wjazn wuřlědžicž njemóže, ale wona je řa wřchě čřařn nam wobřwědćenje w řwjatnřm piřmje; a tam rěčřa ř nam muřojo, řiž řu řami widželi a řlyřcheli hłóř Bořeho řpodobanja. S rařnosćřu Pětr wobřrucži: „Mř njeřřmř řa leřnřmi bařnicřkami řchli, jako řmř wam přchipo-wjedžili móž a přchichod nařcheho Řnjeřa Jeřom Řhřřta, ale mř řmř ř nařchimaj woczomaj jeho řrařnosć widželi.“ Ř Bóh řam je řo teř na najřřawniřche a najdokladniřche wařh-nje ř řwojemu řpnej, kotrehož běřche řwět řařbudžil a ř řmjer-cži dowjedł, wuřnať ř tym, řo je jeho ře řmjerčeřřbudžil a radu a njewěru wřhitkich jeho řudnikow řacžiknřł a ř hař-bje řčinił. Japocřtoł Jan pať praji: „Mř widžachmř je-ho krařnosć, jako jenicřkeho narodženeho řpna wot Wótřa pořneje hnady a prawdosće.“

Řjeh řeho krařnosć řwoje pruhi řčjele teř do nařchich řymnřch a čřemnřch wutrobow a je řhřeje ř řamřnej prawdže a lubosći, čřiřtosći a wěnosći!

Čřehř řa řobu nař řtajnje tu,

Daj nam řa tobu čřahnnę;

Daj řrařnosć nam, řaž jandželam,

Daj řbóžnje horje řtanę!

Rať w Řfřizy Boře wotřasanje řwjecřa.

Řeřchto ř Řnjeřoweho miřijonřtwu čřzemř tu dženřa po-wědacž, njeh teř nařch „Řown miřijonřti pořol“ Eserbam řóždř měřaz nowe powěřče přchinořhuje. Eřnadž tutón na-řtawł toho abo tamneho nawabi, řebi „Řown miřijonřti po-řol“ řřařacž, řo mohł porjadnje dořtawacž rosprawy ř miři-jonřkeho džěla, jeliřo řón řižo nima. Ř njeh tuta powěřč, řo-truž je miřijonar Řřitze w Mamba napiřať, řtarnřch přchecže-low Řnjeřoweho miřijonřtwu řwjěřeli a nownřch dobudže.

Řa nařchim ařřřanřřkim miřijonřřkim polu řmř to wot wřcheho řpoczatka řať měli, řo řo přchi řwjecřenju Bořeho wotřasanja po móžnosći žřla wořada wobdželi. Přchi přchi-bywanju a rořčřenju nařchich wořadow njebudže pať to přchi-chodnje wjazn móžno. Mř budžemř bórřn nuřowani, tu pola nař řa řchěřčřijanow ř Mamba-řrajnn wořebitu řpowědž džer-žecž a tohorunja řa řchěřčřijanow ř Marangu-řrajnn. Tola dołhož móžno, čřzu to přchi řtarnř wotřajicž. Řunje w tym jewi řo tola jařniřcho hacž hđže dřuhđže, řo je wořada jene čřělo Řhřřtuřowe.

Tón řrocž bě řo na 558 řpowědnřch řhřomadžilo. To je řa toho, řiž Boře wotřasanje wudželuje, teř řižo řhětro čřežke čřěłne napinanje. Řle wřhať, wřchitřn to njeřřu, řiž móhli přchińcž. To je ře wřchelatiřch přchicžinow řať.

Řať nima dorosćenn řižo je řwjatej řchčřenizu to pra-wo, řwjae wotřasanje wuřiwacž. Řa řo řa nęchto čřařa, — ř wjetřcha po 1 lęče, na wořebitřm ros-wucžowanju wo řpo-wědži a Bořim wotřasanju wobdželicž. Dřuřn njepřchińdu — a to je řařo nęchto řwjěřelaze — ř Bořemu blidu, hđnř maja nęřařku rořtoru a haru abo hewať niz čřiřte řwědomje; ř. r. niz řo woni njepřchińdu, je to řwjěřelaze, ale to, řo maja naj-přjedn wřcho, řchtož řadžewa a hacži, ř pucřa wotřronicž. Do toho, řchtož ma řo do wobdželenja přchi Bořim wotřasanju řřjadowacž, řhřřcha teř řapłacženje žřřřwineho dawł. To řřořumja nařchi wořadni a to je derje řať.

Eřwjatocřnosć bě řjana a dořtořna a bě přchiměrnje řahe nimo — po nęhđže 3½ hacž 4 hodžinach. řo njebnřhu

řpřozni byli, dach přchezo řařo řobu nuts řěřluřche řpěwacž, řchtož hacž řem njebē wařhņje bylo. Mř nimamř tu teř řelko řjanřch řěřluřchow řa Boře wotřasanje řaž je we řwojich řpř-wařřkich domach mamř; ale pať teř řajka řwjatocřnosć, přchi kotrež jenož hłóř wudželowazeho duchowneho řlyřchich, ma řwoje wořebnosće a řjanořče. řařo pať je to po japocřtołřřtim řłowje, řo přchi tutej řwjatocřnosći přchipowědamř řmjerčř toho Řnjeřa w řěřluřchach. Žřla wořada bě teř ř tym žřle přchěřjene.

řnujaza a wudželowazeho duchowneho pořhřlnjowaza je nutřnosć, ř řorež nanajwjazn ř nřch Božu wjecřer řwjecři. To je nęchto pořbēhowaze. řdnř řpowědni, řaž řo to řwjetřcha řtawa, bōřn a jednory běłn „řanřu“ woblecženi přchiřřupja ře Bořemu blidu njeje řřeba řepichow, kotrež bñchu dñřbjae njeměrej řadžewacž. Wřchudžom řnježi řwjatocřna čřiřchina. Dofelž woczř njeřřtej do řpěwařřkich pořasanej, řhřladujetej na-řtajnje, teř přchi řpěwanju, na řwjatn řkutk. Ř teř to je po-řhřlnjenje řa duchowneho.

Eřwěčřki, kotrež řo řwěčřachu, bě řotra řilřa řať, do-felž řo řtare njehodřachu wjazn řřebacž. To je wobčřežne džělo, kotrež řo řamo přchi poradženju jara njepłacži; wěřo řu řwěčřki teř jara řřotke.

Ř nętko pōjče řo mřu řobu po mořich řjanřch, huřto pať jara wobčřežnnřch pucřach ř jenotliwnřm řhorym, ř jich hętam a dworam. Měřach řčřěhowaze dnř domach woprawjecž.

Najpřjedn nařtajich řo Čřiři pjatł popořdnju na pucř ř nařchej řwonřownej řchuli Řimbogo, kotřaž je nęhđže 1 ho-džinu niže nařcheje řtazije Mamba. To bě w řmjertnej ho-džinje toho Řnjeřa. Mř džerčachmř řiturgiřku nutřnosć, řwěrnř wucřer řteřano měřeřche řřotku rěčř a řa wudželich 13 wořobam, řhorym a řtarnř, řotřiž njemóžachu dołhi pucř horu řorje do Mamba přchińcž, Boře wotřasanje. řchula w Řim-bogo je ř řamjenja twarjena; řamo wořtať je ř řamjenja. řchtož njebn wědžal, řo wón to je, mohł řón teř řa hñbjene niřke řachle męčř; blido bě teř řať njerune, řo móžach řědma řwjate řudobja prawje řeřtajecž.

řo tutej řwjatocřnosći nařtajich řo řařo domoj na pucř; přchezo džěřche to na řoru po pucřach, kotrež bě deřchčř ros-macřať. Domach čřařařche řižo jednř ře řtariřchich na mñje, řo bñ mje čřiřče řtaremu wořadnemu dowjedł; tutón bñdłeřche pať bliřlo přchi řtaziji. Tam džerčimř řwjatocřnosć wotřach na dworje, dofelž řo pocřřinařche čřnicž. Řaťa niřka hečřka je nam wořtať, řědn matej na nim řchřiž a řeluch řuma. Ře-kotř řchěřčřijenjo, řotřiž bñchu duřn nimo, řu ř nami wořada.

Řařajtra, čřiřhu řobotu, hotowach řo řižo řahe rano řa woprawjenja. Wñřōke řchřōrnje řo wobuch. Řucř mje wje-džěřche přches řěři a rěčřki a přches přchěrown, kotrež bñchu ř džě-la wuřřpikē, a niřđže žanřch mořtow. Ř nimo toho je deřch-čřřřown čřař. Řle tutu řobotu řo njedeřchčřowarřche. ře řwo-jim přchewodnikom pucřowach do řrajnn. Wón njeřeřche mo-je węžn: řwjate řudobja, řchřiž, řwěčřnik, řaler, řnihe a bēłn řub, řo bñch blido řa Řnjeřowu wjecřer přchitřncž mohł. Dōń-džedchmōj do Řefura, kotrež je na ranizn Řwřki. Tam řwjec-čřachmř přřenje Boře wotřasanje w nowotwarje řchule. Wot tam řrocřachmōj 20 abo 25 mñeřřchinow dale do řuninn ře řhorej žōnje, řotraž njemóžeřche řwořu hētū wopuřchčřicž. Žō-na ředži na řōži. Řa tutej hraje teř nahe domorōdne džěčřo. Řaťu řawku řhotujemř řebi jako wořtať; řwěčřki řwěčřa řo bñke. řdnř čřznřch čřřtacž, dñřřbjach řo dele ř niřřim dñřřam řhřilicž, řo bñch nęchto widžal. řapocřach řpěwacž; tola bōřn řařtach, dofelž tu jenož dñē wořōbje bēřchej, kotrež njemóže-řchtej prawje řpěwacž. Ř tola bě to řwjatocřna hodžina.

(Řotřacžowanje.)

(Pożraczowanie.)

Evangeliski šwjašt je šo 20. januara ša šcžehowaze wu-
prajik: St. Benno-gymnasij w Drježdźanach, kotrnž romški
biskop, kiž je jón šačožił, wjedže, ma mjes šwojimi wučžom-
zami mału licžbu evangelškich šchulerjow — šchula je pri-
watny wuštaw. — Krajne towaršstwo evangelškeho šwjaška ma
ša šwoju šhutnu pšchisłušchnošć na to potašacž, šo evangelšy
štaršchi šwoju šwěru pšhecžiwu šwojej zyrłwi ranja, a pšhe-
cžiwu protestantiškej nahladnošći a čžescži hrěšča, hdnž šwo-
jich šynow dowěrjeja wuštawej, kotrnž bywa wjedženny we
romškim duchu. Wono prožny tohodla tndž, kiž šu š evangelškeje
wěry, šo njebychu šwoje džecži na Benno-gymnasij škali, ale
šo bychu je dowěrili šchuli, kotraž rufuje ša wufublanje we
evangelškim duchu. — Še dobre w našchim čžažu, šo šo evan-

Distowanie: R. we L. 1a Sept. — W. we W. 1a Ser.